

VECKOBLADET 42

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

FREDAGEN den 11 december

BOKCAFÉT i likvidation

Lunds Bok & Tidskrifts ABs bolagsstämma den 20 december väntas fatta beslut om likvidation, enligt det förslag som styrelsen lägger. De anställda har redan varslats om avsked och leve-

Att Bokcafét har svåra ekonomiska problem men ändå lyckas leva vidare är ett tillstånd som dess många vänner och lundavänster vant sej vid. Men nu går det alltså inte längre, Anna-Sofia Quensel, förut anställd och nu revisor?

Tvångslikvidation

– Nej. Bokslutet för räkenskapsåret 1980/81 visade på så stora förluster att mer än två tredjedelar av aktiekapitalet har förbrukats. Då är styrelsen enligt lagen tvungen att ta initiativ till likvidation.

Likvidation innebär att verksamheten avvecklas. Aktiekapitalet skrivs ner och fordringsägarna erbjuds ackord, dvs att få en viss procentandel av sina fordringar betalda. En likvidation håller möjligheten öppen för en rekonstruktion av verksamheten, i motsats till en konkurs. Konkurs kan det t ex bli om någon fordringsägare inte godtar likvidationsanbudet.

Ordnad avveckling

– Under förutsättning att bolagsstämman godtar en likvidation

ranserna från svenska förlag har inställt.

Samtidigt utkommer en ny stor Bokcafékatalog. Och avvecklingen sker med sikte på något slags framtida nystart.

– den har inte särskilt många alternativ – kommer vi att arbeta för en så snabb och skonsam avveckling som möjligt. Tidskrifterna och mackorna i kafeet är redan borta och leveranserna av svenska böcker har upphört. Det blir dock ingen panikrea utan en ordnad utförsäljning. Hur lång tid den tar är svårt att säga, men före sommaren är allt slut och lokalen avyttrad.

– Men en risk för konkurs med de tråkigheter som det innebär finns det förstås. Vi kan bedöma risken bättre den 12 decem-

ber då en sk likvidationsbalans är upprättad (den kommer att finnas tillgänglig för aktieägarna på Bokcafét).

Hur det än går kommer väl förlag, organisationer och enskilda att förlora pengar?

– Ja, tyvärr.

Sjunkande intäkter

– Hur det har blivit så här? Ja, bokslutet visar att utgifterna har

*Forts. på sid. 2,
se även ledaren
och Karins krönika*

**FREDAG:
CUBADEMONSTRATION**

**LÖRDAG:
FREDSDEMONSTRATION**

Se sid 4!

Till minnet av Bokcaféet

Under 1970-talet har fyra bokhandlar lagts ner i kulturstaden Lund. Glerups har slukat Lindstedts Bokhandel, och Akademi-bokhandeln har slukat Lindströms. Två små vänsterboklädor, Oktober och Barrikaden har också kastat in handduken.

Nu är det alltså Bokcaféet det gäller. Där har långvariga ekonomiska problem nu lett till en akut ekonomisk kris.

Marknadskrafterna

En av Mitterands första åtgärder som fransk president var att återinföra de fasta bokpriserna. I Sverige är någon liknande åtgärd inte längre aktuell. Sedan bokpriserna släpptes fria i början på 70-talet har en allt större del av bokförsäljningen skett utan den traditionella bokhandeln: bokklubbar, varuhus osv.

Detta har ökat den totala bokförsäljningen – men samtidigt lett till en kommersialisering och best-sellerinriktning av bokutgivningen.

Bokcaféet har försökt vad andra inte vågat eller velat: Det har haft ett unikt kontaktnät med utländska förlag, och skaffat fram böcker som annars inte skulle kommit till Sverige. Bokcaféet har haft postorderkunder över hela Norden.

Men denna kvalitetsinriktning har i längden visat sig omöjlig ekonomiskt. Skulder och försenade betalningar har lett till sämre betalningsvillkor och nya skulder – det är dyrt att vara fattig i vårt samhälle.

Den allmänna ekonomiska nedgången har också slagit hårt mot bokhandeln. Sjunkande reallöner och stigande bokpriser är en i längden rätt omöjlig kombination. Vem har råd att särskilt ofta betala en 100-125 kr för en roman? Och Bokcaféets kundkrats hör väl inte heller till de mest välbärgade.

En stor del av skulden till Bokcaféets nuvarande läge bär också den ökande hyreshaj och skattesmitare som äger fastigheten där Bokcaféet är inrymt. Hans »marknadsanpassade hyreshöjning» från 50 till 125 tusen kr/år var mer än Bokcaféet kunde bära.

Vad blir det nu av lokalen? En exklusiv presentbutik i fint läge mitt emot Turistbyrån?

Bokcaféet och vänstern

Ytterligare en faktor i sammanhanget är lundavänsterns utveckling. Det var ett tag sen vi hörde skällsordet »cafévästanter» – och det är kanske inte utan orsak. 60-talets och det tidiga 70-talets vänster hade i mycket sin bas i studentvärlden. Men både vänster och studentvärld har förändrats.

Det politiska arbetet inom vänstern består numera mindre i teoretiska och akademiska diskussioner, och mer av praktiskt arbete – i facket, i kommunalpolitiken, i freds- och miljörörelserna. Den sociala sammansättningen inom vänstern har delvis förändrats.

Detta har påverkat vänsterns bokläsande, och detta borde kanske Bokcaféet ha insett tidigare.

Bokcaféet har under mer än ett årtionde varit en viktig institution i Lunds kulturella och politiska liv. Dess internationella orientering och dess parti- och organisationspolitiska obundenhet (Stalin, Trotsky, Luxemburg och Gramsci trängs med varandra på klassikerhyllorna) har säkert medverkat till att vänstern i Lund har varit så, relativt sett, öppen och odogmatisk.

forts. fr. sid. 1

... I LIKVIDATION

legat tämligen stilla men att inkomsterna har minskat. Det gäller både postordern, där nya konkurrenter har etablerats, och butiksförsäljningen. Styrelsen talar i sin kommentar om minskad köptrohet hos lundavänstern.

– Bakgrunden är förstas bokhandels och hela bokbranschen allmänna kris i ett hårdnande ekonomiskt och kulturellt klimat.

Katalogen kommer!

Och den nya ambitiösa katalogen som det har jobbat så hårt med, senaste året, och som man hoppades skulle vända utvecklingen?

– Den kommer i dagarna och blir om inte annat ett fint monument över en storslagen, drygt elvaårig verksamhet. Den har övertagits av Kulturföreningen Bokcaféets vänner som kommer att stå för försäljningen av den.

Vad kan göras?

Vad kan de då göra, de många Bokcafévännen som nu känner ett stung av dåligt samvete för att de inte varit så köptrogna, eller för att de t o m skaffat sej TV-varor i stället för läsvaror?

– De kan gå till Bokcaféet och köpa sina julböcker – till ordinarie pris, det blir ingen rea än. De kan köpa monumentet, dvs katalogen, för 55 kronor, eller också bidra med pengar direkt till KBVs postgirokonto, 93 88 25-2. Pengarna behövs i första hand för att undvika konkurs, i andra hand som grundplåt till en ny progressiv bokhandel – i ny regi och i nya lokaler, mer kan inte gissas om den saken än.

– De kan bidra med ideer och arbetsinsatser. De kan försöka ge personalen största möjliga arbetsro. Den har haft och har en svår tid.

Hur ska vi ha det med KOLKRAFTEN?

Lunds och Malmös framtida energiförsörjning ska ske genom ett jättelikt kolkraftverk i Malmö. Det anser den utredning som arbetar med frågan sedan i januari 81, med representanter från Lunds och Malmös kommuner samt Sydkraft.

Utredningen har utrett tre alternativ. Det första: hetvattenledning från Barsebäck, har lagts åt sidan. Det har förmodligen bedömts som politiskt omöjligt.

De båda andra alternativen handlar om kolkraft. Det ena innebär ett kolkraftvärmeverk i Malmö och ett i Lund, och det andra ett jättelikt kolkraftverk i Malmö, som ska serva både Malmö och Lund.

Stor kostym

Det senare alternativet har mött stark opinion i vida kretsar. För något år sedan gick Arbetet ut hårt i frågan och blåste under den socialdemokratiska oppositionen mot Arne Lundberg (som naturligtvis ville ha ett så stort kolkraftverk som möjligt). Även de borgerliga partierna är splittrade i frågan.

De argument som förts fram mot lösningen med två olika kraftverk handlar dels om transportsvårigheter till ett kraftverk i inlandet, del vissa miljöskäl. För en sådan lösning talar att den är flexiblar. Det är lättare att ställa om driften till andra fasta bränslen i en mindre anläggning. Det jättelika kolkraftverket i Malmö har karakteriserats som »en alltför stor kostym, som snart kan bli omodern». (Se VB nr 12/81)

Linje 4

När frågan tidigare var på tapeten, i samband med behandlingen av Lunds energiplan, talade miljöförrelsen, Vpk och delar av centern för en »linje 4», ett alternativ som inte hängde upp sig på en enda lösning, utan ville satsa på en mängd olika åtgärder. Det gällde både hushållning (t ex en annan trafikpolitik) och utnyttjande av flera olika energikällor (geotermisk energi, spillvärme från industrier, halm, kol osv).

När den färdiga utredningen snart läggs fram, kommer debatten nog att ta ny fart. Den här gången kan motsättningarna knappast heller begravas i en ny utredning, utan ett politiskt beslut måste tas.

Danska valet

Med glädje konstaterar vi Socialistiska Folkepartis stora framgång i danska folketingsvalet i tisdags. Partiet har nästan fördubblat sitt mandattal i folketinget, från 11 till 20 (ev 21 mandat). SF är det parti i Danmark som VPK har den närmaste relationen till då de politiska linjerna ligger mycket nära varandra. Redan vid kommunalvalet för tre veckor sedan fick SF en enastående framgång. Resultatet i bägge valen är en följd av en konsekvent politik i folkflertalets intresse. Man har klart profilerat sig gentemot socialdemokraterna, av vilka SF krävt en annan linje än den uttalat borgerliga som förts.

Resultatet visar att man i tider av ekonomisk åtstramning och högeravridning kan få starkt gehör för en socialistisk politik.

VPK Lunds styrelse

STORMIG HISTORIA

Vpk har en stormig historia med strider, utbrytningar, avhopp och uteslutningar. Efter striderna har ofta den segrande linjens tolkning av händelserna blivit partiets officiella historieskrivning. Har »örlorarna aldrig haft rätt? Finns det konstanta, rent av olösliga problem som gång på gång dyker upp och bestämmer Vpk:s politiska konflikter. På vilket sätt har vi hanterat dessa inre motsättningar hittills? Finns det kanske andra bättre metoder?

Dessa och tusen och en andra stora och små frågor kan du ställa om den svenska kommunismens historia om du besöker Söndagsskolans nästa möte den 13/12 kl 19 på Vpk:s partilokal, Bredgatan 28.

Inledare blir Kent Lindkvist som nyss avslutat en avhandling om Vpk:s historia.

Postfacket kräver 35-timmarsvecka

På ett avdelningsmöte i förra veckan med avd 3004, Statsanställdas förbund (postiljonspersonal), antogs en motion som innebär att förbundet skall verka för 35-timmars arbetsvecka, som ska vara genomförd 1985. I motionen ingår också att förbundet ska verka för bibehållen reallön för dem som idag tjänar upp till 100.000 kr, vidare att förbundet ska verka för 30 timmars arbetsvecka, som ska vara genomförd i början av 90-talet.

En annan motion, om att de tidiga inställelsetiderna ska skjutas en halvtimme, avslogs. Idag är den normala inställelsetiden kl 6.00, förslaget var att skjuta denna till kl 6.30. Ett argument mot en senare inställelse var den nya postsorteringsmaskinen på Malmö

Ban. En halv timme senare inställelse skulle kunna innebära att sorteringsmaskinen tar över postnummersorteringen som idag görs manuellt i Lund. Detta skulle i så fall innebära förlorade arbetstillfällen. Röster fanns på avdelningsmötet som hävdade att detta kommer att ske i vilket fall som helst, oavsett om man kräver senare inställelse eller inte.

På mötet diskuterades också grupporsband (=reklam). Arbetsköparen, postverket, har kommit med ett utspel om ett nytt och mycket sämre avtal, detta p.g.a den hårdnande konkurrensen på detta område. Mötet beslöt dock att helt avvisa det orealistiska budet.

S-H M

Öppna brev

Öppet brev till Svenska Kvinnors Västerförbund och Kvinnocentrum, som arrangerade barnfesten på Konsthallen lördagen den 28 november.

I dessa tider när man ser allihanda Musse Pigg-figurer på stan som lockar barnen i kommersiella syften, blir man glad när det anordnas en alternativ barnfest. Därför såg jag fram emot att få delta med lite sagoläsning och teaterlek med barnen.

Tyvärr kan man inte kalla denna tillställning vare sig för alternativ eller fest. Barnaktiviteterna hölls i foajén, där det var stöj och sorl från människor som kom och gick. Barnen blev splittade och fick ingen chans till det lugn och koncentration som behövs för att vara skapande, för att lyssna till varandra och upptäcka möjligheter inom sig själva och andra, det som gör människor så mycket mera spännande än prylar.

Jag ville dra mig undan med barnen till ett lugnare rum, men det tilläts inte eftersom det kanske skulle störa ett föredrag för vuxna som hölls i rummet intill, trots att dörrarna kunde stängas och trots att sagoläsning är en relativt lugn företeelse.

Det är uppenbart att det viktigaste denna eftermiddag var detta föredrag och nu frågar jag, varför måste barnen alltid komma i andra hand? Varför är det så självklart att de vuxnas aktiviteter är viktigare än barnens? Jag antar att man aldrig hade drömt om att sätta de vuxna i foajén för att lyssna till ett föredrag. Men barnen är det tydligen inte så noga med, trots att de är det viktigaste vi har och att det är med dem vi bygger vår framtid.

Jag tycker det är ett stort svek mot barnen att lura dem och deras föräldrar till en barnfest utan att ha planerat vettiga aktiviteter. Det är samma ansvarslöshet mot

barn som när Tempo visar Musse Pigg-teater, bara det att det tycker barnen är roligare.

Eva Nyberg

PS Alla barn, även äldre, som tycker om indiansagor är välkomna till Lilla Teatern lördagar kl 14.00.

I VB nr 40 pryddes framsidan av en bild på en utblåst maskros, vilket skulle illustrera Miljöpartiets vägran att ställa upp i en debatt mot Vpk.

Detta har föranlett Miljöpartiet att sända följande öppna brev till Veckobladet:

Ja, Miljöpartiets maskros blommade, gick i frö och spred sen dessa över hela landet! Nu gror de som bäst under höstlöven, bereder sig på en hård vinter och samlar kraft inför det nya året.

Angående Vpk:s utmaning till debatt måste det ha blivit något missförstånd från er sida. Vårt svarsbrev till Vpk-Lund började nämligen så här: "Vi gläder oss att ni, som första parti i Lund, hedrar oss med en vänlig inbjudan till offentlig debatt. Naturligtvis tackar vi ja till detta." Vpk föreslog att debatten skulle hållas i november. Vi tyckte att det var rimligt att vårt partiprogram (både lokalt och på riksplanet) skulle vara fastställt innan vi gick ut i en sådan diskussion. Därför bad vi om att få återkomma efter årsskiftet. Väl mött då alltså!

Vi bifogar ett ex av vår rikstidning "Alternativet". Får vi föreslå en stödprenumeration? Så får ni ett begrepp om vår syn på politiken. Ni kanske t o m kan lära er något - om korrekturläsning t ex!

Med vänliga hälsningar
André de Richelieu
för Miljöpartiet i Lunds kommun

Halv psykolog bort

Ska Lunds enda barnstugepsykolog - en halvtidstjänst - försvinna? På kommunstyrelsens i tisdags beslut den borgerliga majoriteten att stryka tjänsten.

Gun Frostell (moderat f d ordförande i Sociala Centralnämnden) uttryckte det hela så här: - "Man är ju tvungen att göra prioriteringar och omfördelningar för att kunna bygga ut barnomsorgen".

VB undrar för sin del om det inte vore bättre att prioritera bort eller omfördela någon av de utredningssekreterare på socialförvaltningen, vars jobb tycks gå ut på att hitta på olika sätt att försämbarnomsorgen...

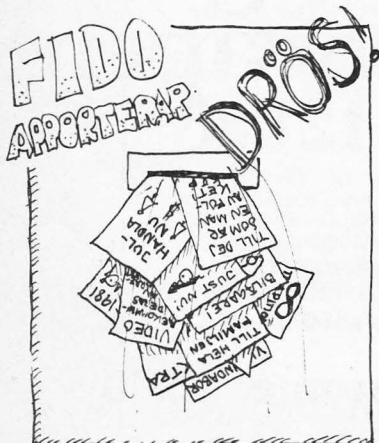
Hemlig köpare

Lunds kommun har köpt A-aktier i Sydskraft för 4,5 miljoner, och samtidigt sålt C-aktier i samma företag på den privata marknaden.

Vem ska sköta kommunens aktieaffärer? Ja, inte vi i alla fall, tycker de borgerliga politikerna, som lämnat ifrån sig det hela till tjänstemän på drätselkontoret och ytterst till kommunens ekonomidirektör.

På kommunstyrelsens möte i tisdags fick de deltagande politikerna sig förelagt en rapport om att kommunen sålt C-aktier och dragningsrätter i Sydskraft och samtidigt köpt A-aktier i samma företag för 4.489.000 kr.

Lunds kommun har sålt aktierna på den privata marknaden, genom SE-bankern. Vem eller vilka som är köpare är hemligt. Banken har ingen skyldighet att uppges köpare - och gör det inte heller. (För något år sedan köpte Anders Wall en större aktiepost i Sydskraft av Malmö kommun. Till exempel)

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Karins krönika

Alla förberedde sig inför dagen då de skulle få nya grannar. Ekorrarna skulle flytta till rävarnas, kaninernas och fåglarnas trakt. För att de nya skulle känna sig välkomna mötte de upp med bräder, spik och målarfärg. Och de satte igång att bygga, hamra och spika. Ekorrarna kände sig välkomna och lyckliga. Nu kunde de också i lugn och ro samlas nötter.

När boet var helt färdigt ställde de till med fest och undfagna- de rikligt alla som hade hjälpt dem till en ny boplats. Ekorrarna hälsade alla välkomna i fortsättningsen också att samla och festa på nötter. Själva samlade de flitigt nötter, ibland både dag och natt. Till en början hjälpte kaninerna, rävarna och fåglarna till. Småningom tröttnade de. De fick se till sitt eget också – det finns ju annat här i världen än nötter. Rävarna la av för de tyckte kaninerna var för lata och fåglarna fick problem med sina frön. Vargarna hade börjat uppträda hotfullt. Rävarna och kaninerna fick förstärka sina bon och de höll sig alltmer hemma. Där fick de för övrigt problem av psykisk art. Fåglarna drog sig högre upp i träden.

Ekorrarna samlade sorglöst nötter. En och annan ekorre spelade både rävar och kaniner ett

och annat spratt – sådant händer de bästa. Det var väl en reaktion på att ekorrarna kände sig lite bortglömda.

Det året blev ett dåligt nötar. Dessutom hade det börjat dyka upp nötter med vackert färgade plastskal. Rävarna, kaninerna och fåglarna tyckte dessa var mycket vackra. De ville hellre ha dem än de vanliga nötterna. De riktiga nötterna blev svåra att få tag i. Men de var livsnödvändiga för ekorrarna, så de fick verkligen arbeta hårt för att finna dem. Så en dag fann de ändå inte fler. Ekorrarna blev tvungna att flytta. Rävar, kaniner och fåglar anade detta och började stryka omkring ekorrboet. Nu gällde det att ta tillbaka vad man en gång bidragit med. Man slog till. Och lade beslag på det man kom åt, helt enkelt. Ofta blev det mer än vad man en gång skänkt, men nöden (för rävar, kaniner och fåglar) har ingen lag. Där rök inte bara ett fönster utan även det som satt i till, inte bara en bräda utan tre . . .

Ekorrarna gav sig skamset iväg. Skamsna å sina forna vänners vägnar.

Sens moral:
Samla inte nötter om det är ägg folk vill ha.

Karin Lentz

Lyckad festival

Lördagens Victor Jara-festival i Lund blev en mycket lyckad solidaritetsmanifestation, och en folkfest full av glädje, sång, musik och dans. Hela dagen, 14.00 – 24.00, sjöd Folkets Park av liv, och på kvällen var den stora lokalen fullpackad av människor – fr a latinamerikaner, men också ett stort antal svenskar – som kommit för att ta del av latinamerikansk och svensk musik, till den store chilenske sångaren Victor Jaras minne.

”Charangons kung”

Festivalens höjdpunkt var, otvivelaktigt, Isabel Parras och Patricio Castillos framträdande. De sjöng och spelade musik av Victor Jara (naturligtvis), Violetta Parra och även Patricios egna sånger, med beundransvärd skicklighet. Slutligen visade Patricio sin totala behärskning av charagon (ett från början bolivianskt strängsinstrument, tillverkat av bältjurers sköld).

Chilensk grupp spelar svensk folkmusik ??

På andra plats i ”publikgunst”

kom, utan tvekan, Chilekommitténs sånggrupp-Umeå. Gruppen består av tre killar och två tjejer, som spelar och sjunger latinamerikansk folkmusik, med alla de traditionella instrumenten. Och bra dessutom! Undra på att det gick rätt in i latinamerikanernas hjärtan – föreställ er bara att en massa svenskar bor i exil i Chile, och så plötsligt kliver fem chilenaar in på scenen och börjar spela svensk folkmusik, med dragspel och fiol och hela faderullan och de sjunger dessutom på svenska. Svindlande tanke . . .!

Svensk historia

En annan artist som deltog i festivalen var Pierre Ström. Han bidrog (förhoppningsvis ?) till att öka latinamerikanernas – kanske också en del svensks? – kunskap om svensk historia, genom att sjunga och berätta om Adalen 1931, samernas situation (”Nordens indianer”) och om Joe Hill. Grus i Dojjan avslutade den intensiva dagen med välkommen dansmusik för alla dem som – fin musik till trots – fått träsmak i baken av allt stillasittande.

Cubademonstration

Samling på Clemenstorget, fredag 11/12, kl 17.

SWAPO YOUTH LEAGUE
(ungdomsrörelsen i Namibias befrielse) samlar till en grundplåt för att kunna ge ut en egen tidskrift.
Vi i Lund vill hjälpa till och bjuder därför på

NAMIBIA-FEST!

Vi samlas på Invandrar-
föreningens lokal Fakiren,
Bredgatan 5
fredagen den 18:e, kl. 19.00
Biljetterna kostar 30 kr
(förköp kan göras på
Bokcafét)

För biljetten får du bl a.
god Namibisk mat
massor av Namibisk musik
att dansa till
Evald Mboende
(Swapomedlem) berättar
och visar bilder
Dessutom försäljning
(julkappstips?)

Arr: SWAPO i Lund,
och Lunds Afrikagrupp

Kooperationen SEGER

Säljer ren mat:
–ingen konstgödning
–ingen besprutning
–inga kemiska tillsatser
till låga priser

Bankgatan 28
tel. 14 40 10

FÄNGARNAS SÅNG

Föreningen Uruguay har gett ut en bok med utsmugglade anonyma dikter från det ökända Libertadfängelset. Finns på Bokcafét för 25:-. Behållningen går till politiska fångars familjer i Uruguay.

URBAN*HELG*

FREDAG
Kafe-kabaret på Lilla Teatern
19:30. På Sparta Michael Wiehe
samt Louise & Porny peas 22:00.

LÖRDAG
Botaniserar i Bokcafets hyllor
efter progressiva julkappar.

SÖNDAG
Örn med Lufs. Zoofys 9:00.

TISDAG
Louisiana Red på Lunds 19:30.

VANDRINGSSEKTIONEN:
Decembervandring den 19-20/12.
Anmälan till Gunnar Sandin tel
14 75 05 (blir vi för många delar
vi upp oss i två lag).
KOMPOL: möte mån 14/12 kl
19.30 på partilokalen. Pol fråga:
trafikpolitik. Obs! Kamrater i
nämnder och styrelser ombeds
inkomma med verksamhetsberättel-
ser för IB före den 31/12. Obs!

VPK LUND: Kommunmöte om
kongressen den 16/12. IB kom-
mer. Kom ihåg årsmötesmotioner,
senast 15/12. Rapporter senast
31/12.

SÖNDAGSSKOLAN: Kent Lind-
kvist inleder om Den svenska
kommunismens historia. Sö 13/12
kl 19 på Vpk:s partilokal, Bredg
28.
VPK IF: Träning på Lerbäckss-
skolan lö 12/12 kl 16.
LILLA TEATERN: Cafécabare kl
19.30 på fre 11/12, kl 14 på lö
12/12 (för barn, fri entré), Sand-
gatan 14 va det.

REDAKTIONSUTSKOTT:
Jan Hindersson, Finn Hagberg
och Kenny Andersson.

BILDER:
Kenny Andersson och Göte
Bergström.

KONTAKTREDAKTÖR FÖR
NÄSTA NUMMER:
Finn Hagberg tel 12 90 98.

Fackeltåg mot kärnvapen Lördag 12 dec

Vi marscherar mot Clemenstorget:

från Fäladstorget kl 17.20 (samling kl 17.00)

från Linero centrum kl 16.40 (samling kl 16.15)

från Klostergården, Helgeandskyrkan kl 17.10 (samling kl 16.45)

från Folkets Park kl 17.30 (samling kl 17.00)

Från Clemenstorget 18.00